

Як Закомарик упіймав страховище (Трублаїні Микола)

[Конвертовано сайтом javalibre.com.ua]

Як Закомарик упіймав страховище
Трублаїні Микола

ЯК ЗАКОМАРИК УПІЙМАВ СТРАХОВИЩЕ

Водолази

Четверо артистів приїхали до водолазів і показали їм виставу.

Водолазам вистава дуже сподобалася, і за це вони влаштували артистам підводну прогулянку. Артисти Завждишукай, Усезагуби, Закомашка, Закомарик, віслюк, вовк, заєць, гусак, мишка, жабка і горобчик одягли водолазні костюми і спустилися на дно моря.

Закомарикові хотілося наловити риби, і він захопив з собою сіть.

Віслюк та вовк допомагали йому нести її.

Усі йшли дуже весело, лише Усезагуби стогнала.

— Чого ти стогнеш? — спитав Завждишукай.

— Я загубила...

— Що ти загубила?

— Свою силу... Завждишукай зітхнув і сказав:

— Зараз я її пошукаю. Може, десь знайдемо.

Страховище

На дні моря було красиво. Під ногами лежав дрібний пісок. Ніби в тумані виднілися навколо дивні рослини. Між рослинами пропливали рибки. В одному

місці здіймалася скеля, а навколо неї лежало багато каміння. Артисти підійшли ближче до тієї скелі і помітили між камінням дивне страховище. То була страшна потвора з круглою головою, великими очима і численними довгими руками-ногами. То був величезний восьминіг.

Закомашка необережно наблизилася до страховища, і воно охопило її однією рукою. Завждишукай кинувся рятувати дівчинку. Восьминіг розсердився, і колір його став мінитися. Спочатку страховище зробилося темно-брунатним, потім почервоніло і, нарешті, зблідло — пожовкло.

Воно випустило Закомашку і зразу кількома руками схопило артиста.

Що знайшла Усезагуби

— Вперед! — махнув рукою Закомарик віслюкові та вовкові.

Сміливі звірі разом із хлопчиком накинули на страховище сіть. Восьминіг відчув небезпеку і випустив з себе струмінь чорної рідини.

Враз та рідина розійшлась у воді і закрила хижака. Проте відважні рибалки здогадалися, що восьминіг у них у сіті, і потягли сіть за собою. Але страховище міцно трималося своїми руками-ногами за скелю, і вони не могли його відірвати. В цей час Закомарик зашпортнувся за водолаза, що лежав на дні. Хлопчик нахилився і впізнав Усезагуби. Закомарик прив'язав їй до пояса сіть і гукнув на вухо: «Тікайте! Страховище доганяє». Артистка злякалася, схопилася на ноги, рвонула вперед і одірвала восьминога від скелі. Усезагуби знайшла свою силу.

Чоботи і ноги

Наші водолази сплили на поверхню моря, де їх ждав маленький пароплав. На палубу витягли сіть з восьминогом. В роті у нього стирчали халяви великих водолазних чобіт. Це були чоботи, що в них Завждишукай спустився під воду. Де ж дівся артист?

— Завжди він шукав, а тепер ми будемо його шукати, — сказав Закомарик.

— Ай, ай, ай! — закричала Усезагуби, дивлячись на море. — Восьминіг з'їв Завждишукая і залишив лише його ноги.

Справді, всі побачили, що з моря стирчать дві ноги. Скоренько спустили човни і витягли за ноги з води артиста. Він був цілий, живий і здоровий.

— Що було з вами? — спитали його.

— Коли страховище схопило мене за ноги, я залишив йому чоботи, а сам вислизнув. Але без чобіт ноги стали легші, ніж голова, і я сплив догори ногами, — відповів артист.

Зоологічний сад

Восьминога покладали у велику бочку, і Закомарик одвіз його в зоологічний сад. Там здивувались страшному звірові.

— Такого у нас ще ніколи не було.

А коли довідалися, що це страховище впіймав Закомарик, то вирішили зробити його директором зоологічного саду.

Закомарик погодився. Він залишив з собою своїх звірів. Потім запросив до себе Завждишукая, Усезагуби та Закомашку і влаштував для них у саду театр. Щодня Закомарик розповідав про свої пригоди.

Так закінчилися мандрі Закомарика.